

บทที่ 6

หลักการของการแปลความหมาย

เป้าหมาย

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

- * อธิบายว่า การใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้องหมายถึงอะไร
- * บอกถึงกฎพื้นฐาน 6 ประการสำหรับการแปลความหมายพระคัมภีร์
- * ให้คำจำกัดความของแต่ละข้อของการแปลความหมายพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง”

2 ทิโมธี 2:15

คำนำ

อ่านข้อพระคัมภีร์สำคัญอีกครั้ง คำว่า “แบ่งอย่างถูกต้อง” ภาษาไทยใช้ว่า “ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” ที่ใช้ในที่นี้นำมาจากกฎสำหรับการถวายนบูชาในสมัยพระคัมภีร์เดิม หมายความว่า “ตัดตรง ๆ”

ในพันธสัญญาเดิม เมื่อคนนำเครื่องบูชาสำหรับลบบาป สัตว์ถูกตัดแบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนหนึ่งถวายแด่พระเจ้า อีกส่วนหนึ่งให้ผู้ที่น่าเครื่องบูชามา ส่วนที่สามให้แก่ปุโรหิต

จากการปฏิบัติดังกล่าวนี้ สำนวนว่าการแบ่งให้ถูกต้องได้ถูกนำมาใช้ หมายถึงการให้สิ่งที่เป็นของเขาแก่แต่ละคน

ในการศึกษาพระคัมภีร์จำเป็นที่จะต้องแบ่งพระวจนะของพระเจ้าให้ถูกต้อง หมายถึง เราต้องเข้าใจว่า พระเจ้าตรัสอะไรแก่เขา เราต้องแปลความหมายและนำไปใช้อย่างถูกต้อง

มีคน 3 กลุ่ม ซึ่งพระวจนะกล่าวแก่เขาใน 1 โครินธ์ 10:32 “อย่าเป็นเหตุที่ทำให้พวกยิวหรือพวกกรีก หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป”

พระคัมภีร์ทุกข้อเขียนไว้สำหรับเรา แต่ไม่ใช่ทุกข้อจะกล่าวโดยตรงแก่เรา เช่น พระเจ้าตรัสบอกแก่นออาห์ให้สร้างเรือ แต่พระองค์ไม่ได้บอกคุณให้สร้างเรือ เรื่องราวนี้บันทึกไว้เป็นตัวอย่างที่เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับความจริงฝ่ายวิญญาณ ไม่ได้หมายความว่าเราต้องสร้างเรือ

พระคัมภีร์บางตอนกล่าวโดยตรงแก่พวกยิว บางตอนกล่าวแก่คนต่างชาติ (ชาติอื่น ๆ นอกจากยิว) ตอนอื่น ๆ กล่าวโดยตรงแก่คริสตจักร (คนทุกคนที่เป็นผู้เชื่อที่แท้จริงในพระเยซูคริสต์)

เพื่อที่จะพบความหมายที่ถูกต้อง เราต้องเรียนรู้ที่จะแบ่งให้ถูกต้อง คำอื่นสำหรับวลีนี้คือ “การตีความหมาย” หมายถึง การให้ความหมายที่เหมาะสมแก่บางอย่าง เราต้องเรียนรู้ความหมายที่ถูกต้องสำหรับพระคัมภีร์แต่ละตอน

พระเยซูชี้ไปที่ผู้นำทางศาสนาในสมัยของพระองค์

“พระเยซูตรัสตอบเขาว่า”พวกท่านผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” **มัทธิว 22.29**

ความผิดพลาดเกี่ยวกับพระคัมภีร์มาจากการไม่รู้พระวจนะของพระเจ้า มีหลักการที่แน่นอนที่เราต้องทำตามเพื่อแปลความหมายพระคัมภีร์ให้ถูกต้อง มีกฎพื้นฐาน 6 ข้อในการแปลความหมายพระคัมภีร์ ซึ่งช่วยให้เรา “แบ่งพระวจนะของพระเจ้าได้ถูกต้อง”

กฎแห่งสิทธิอำนาจจากสวรรค์

นี่เป็นกฎแรกและพื้นฐานที่สุด สำหรับการแปลความหมายของพระคัมภีร์ กฎแห่งสิทธิอำนาจจากสวรรค์หมายถึงว่า เรายอมรับพระคัมภีร์ว่าเป็นสิทธิอำนาจสุดท้าย เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ทั้งหมดได้รับการดลใจโดยพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล จนถึง วิวรรณ

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม” 2 ทิโมธี 3.16

“และเรามีคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เพราะคำนั้นเป็นเสมือนแสงประทีปที่ส่องสว่างในที่มืดจนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายต้องเข้าใจข้อนี้ก่อน คือ ผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้ เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา” **2 เปโตร 1.19-21**

มีการดลใจ 2 แบบที่ต่างกัน คือ การดลใจที่เป็นคำพูดและการดลใจเต็มที่ไม่จำกัด การดลใจทางคำพูด หมายถึง ทุกคำในต้นฉบับ ได้รับการดลใจจากพระเจ้า การดลใจเต็มที่ เราหมายถึง การดลใจในพระคัมภีร์ทุกตอน ซึ่งตรงข้ามกับการดลใจบางส่วน ทุก ๆ ตอนของพระคัมภีร์ได้รับการดลใจ

เมื่อเรายอมรับกฎแห่งสิทธิอำนาจจากสวรรค์ จะไม่มีข้อขัดแย้งระหว่างพระคัมภีร์กับประวัติศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ถ้ามีข้อขัดแย้งก็เป็นเพราะ

1. เราไม่เข้าใจวิทยาศาสตร์หรือประวัติศาสตร์

2. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันไม่ถูกต้อง

เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้น เราถือว่าพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสุดท้าย เพราะว่าเป็นพระวจนะที่ได้รับ การดลใจจากพระเจ้า

ในอดีตที่ผ่านมา เมื่อเกิดการขัดแย้งระหว่างพระคัมภีร์ และประวัติศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ ต่อมา การตรวจสอบได้พิสูจน์ว่าพระคัมภีร์ยังคงถูกต้องเสมอ

กฎแห่งการแปลตามตัวอักษร

การแปลพระคัมภีร์ตามตัวอักษร หมายถึง การเชื่อว่าพระคัมภีร์มีความหมายตรงตามที่เขียนไว้ จึง แปลความหมายพระคัมภีร์ตรงตามตัวอักษรเสมอ นอกจากนั้นจะชี้แนะไปในทางอื่น

เมื่อพระคัมภีร์บอกว่าชาวอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดน บนแผ่นดินแห้งก็จงยอมรับตามตัวอักษร เมื่อ พระคัมภีร์พูดถึงกำแพงของเยรีโคพังลงมา จงยอมรับตามที่บันทึกไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระคัมภีร์บรรจุ “แบบ” ต่าง ๆ ไว้หมายถึง คนประเภทต่าง ๆ สถานที่หรือเหตุการณ์ซึ่งขณะที่ เป็นไปตามตัวอักษรก็ได้เป็นตัวแทนของบางอย่างซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย การศึกษาพระคัมภีร์เรื่องของ แบบต่าง ๆ ซึ่งให้ไว้โอกาสต่อไปในหลักสูตรนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจได้

มีการใช้สัญลักษณ์ด้วยในพระคัมภีร์ สัญลักษณ์เป็นตัวแทนความหมายเพิ่มเติมเข้าไปใน ความหมายเดิม เช่น ในมาระโก 14.22 “ระหว่างอาหารมื้อนั้น พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา เมื่อถวายคำ สาธุการแล้ว ทรงหักส่งให้แก่สาวกตรัสว่า จงรับประทาน นี่เป็นกายของเรา”

เหล่าอู่งุ่นใช้เป็นสัญลักษณ์แทนพระโลหิตของพระเยซูคริสต์เจ้า เขาไม่ได้ดื่มเลือดจริง ๆ

สัญลักษณ์มักใช้ในการพยากรณ์ เช่น รูปปั้นใหญ่ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ ฝันเห็นในดาเนียล มีความหมายทางสัญลักษณ์ แต่ละส่วนของรูปปั้นนั้นเป็นตัวแทนของอาณาจักรของโลกในอนาคต (ดาเนียล 2)

พระคัมภีร์มักจะอธิบายเมื่อมีการใช้สัญลักษณ์ เช่น การแปลความหมายของรูปปั้นซึ่งเป็น สัญลักษณ์ได้อธิบายไว้ในดาเนียล 2.31-45

พระเยซูมักใช้คำอุปมาอุปมัยเมื่อพระองค์ทรงสอน คำอุปมา คือเรื่องราวที่ใช้เล่าเพื่ออธิบายความ จริงฝ่ายวิญญาณ เมื่อใดที่พระเยซูทรงใช้คำอุปมาก็จะบอกไว้ในพระคัมภีร์ ถ้าไม่ได้บอกไว้ว่าเป็นคำอุปมา เรื่องนั้นควรยอมรับว่าเป็นเหตุการณ์จริง

กฎแห่งการพิจารณาตามเนื้อหา

เราควรศึกษาข้อพระคัมภีร์ทุกข้อโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ต่อเนื้อหาของข้อนั้น หมายความว่า ควรศึกษาให้สัมพันธ์กับข้อพระคัมภีร์ที่นำหน้าและตามหลังข้อนั้น เช่นเดียวกับความเกี่ยวเนื่องต่อพระ คัมภีร์ส่วนที่เหลือ

หลักข้อเชื่อที่ผิดหรือลัทธิเทียมเท็จก็เกิดขึ้น โดยการเอาข้อพระคัมภีร์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งออกมาจากเนื้อหาทั้งหมดทำให้การตีความหมายผิดเพี้ยนไป

เช่น พระคัมภีร์กล่าวว่า ไม่มีพระเจ้า คุณจะพบข้อนี้ในสดุดี 14.1 ซึ่งกล่าวว่า “ไม่มีพระเจ้า” แต่ถ้าเราอ่านตลอดข้อความ เราจะพบข้อความนี้ “คนโง่กล่าวในใจของเขาว่า ไม่มีพระเจ้า” สดุดี 14.1

ข้อพระคัมภีร์ที่สมบูรณ์ในเนื้อหาของมันจะมีความแตกต่างมาจากความหมายที่นำเอามาเฉพาะบางส่วน

การศึกษาข้อพระคัมภีร์ตามเนื้อหาของมัน

จงถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. ใครเป็นผู้พูดหรือเขียน

แม้ว่าพระคัมภีร์ทั้งหมดเป็นพระวจนะของพระเจ้า แต่คนหลายประเภทถูกใช้ให้เขียนและพูดข้อความต่าง ๆ

2. ข้อความนี้กล่าวถึงอะไร

สรุปข้อสำคัญถึงสิ่งที่ผู้พูดหรือผู้เขียนลงไป

3. เขียนถึงใคร อิสราเอล ? คนต่างชาติ ? คริสตจักร ? หรือคนแต่ละคนโดยเฉพาะ

4. เหตุใดจึงเขียน

จุดประสงค์ของข้อความนี้คืออะไร พระคัมภีร์เองจะแสดงจุดประสงค์ของหนังสือและข้อความบางตอน

ยอห์น 20.30-31 “พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆ อีกหลายประการต่อหน้าสาวกเหล่านั้น ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าและเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์”

สำหรับบางตอนของพระคัมภีร์ เหตุผลไม่ได้บอกไว้ชัดเจน คุณต้องพิจารณาเนื้อหาอย่างใกล้ชิดเพื่อตัดสินใจว่า เหตุใดข้อความนี้จึงบันทึกไว้เป็นส่วนหนึ่งของพระวจนะของพระเจ้า

5. เขียนเมื่อไร

เวลาและเหตุการณ์ของพระคัมภีร์บางตอนช่วยให้เราเข้าใจความหมายเช่น เมื่อมีความวุ่นวายในการนมัสการของคริสตจักรในโครีนธ์ เปาโล เขียนข้อความเฉพาะในพระคัมภีร์ เขาบอกพวกผู้หญิงให้เจียบ ๆ ในที่ประชุม นี่หมายความว่าผู้หญิงไม่สามารถร้องเพลง อธิษฐาน สอนหรือนมัสการดัง ๆ ในคริสตจักรหรือ

เพื่อหาคำตอบ เราต้องตรวจสอบว่า ข้อความนี้พูดเมื่อไร เหตุใด และแก่ใครในการนมัสการที่โบสถ์ของชาวยิว ผู้ชายนั้นคนละข้างกับผู้หญิง ผู้หญิงเมืองโครีนธ์ รมกวนการนมัสการโดยตะโกนถามคำถามไป ยังสามี่ของตนที่อยู่คนละฟากของห้อง นี่จึงเป็นโอกาสที่เปาโลเห็นว่าจำเป็นต้องเขียน

“จงให้ผู้หญิงนิ่งเสียในที่ประชุม เพราะเขาไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ได้”

บังคับบัญชา เหมือนที่ธรรมเนียมปฏิบัติสั่งไว้

1 โครินธ์ 14.34

การแปลข้อพระคัมภีร์ภายใต้เนื้อหาจะทำให้เราเข้าใจความหมายของข้อความนั้นได้ การนำเอาข้อความหนึ่งออกมาจากเนื้อความจะทำให้ความหมายผิดไป

บ่อยครั้งที่เนื้อความของพระคัมภีร์ให้การแปลความหมายไว้เรียบร้อยแล้ว ตัวอย่างที่ดีคือ คำอุปมาผู้หวานพีช ในมัทธิว 13.1-9 ถ้าคุณอ่านต่อไปจะพบว่าพระคัมภีร์แปลคำอุปมาไว้ในข้อ 18-23

ในหลายกรณีที่คล้ายคลึงกันนี้ พระคัมภีร์แปลความหมายในตัวเองภายในเนื้อความนั้น จึงเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมการพิจารณาตามเนื้อความจึงสำคัญ

กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก

กฎแห่งการกล่าวถึงครั้งแรกมีดังนี้ ครั้งแรกที่คำ วลี วัตถุ หรือเหตุการณ์ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์จะเป็นกุญแจนำไปสู่ความหมายในที่อื่น ๆ ที่ปรากฏในพระคัมภีร์

เช่น ในปฐมกาล บทที่ 3 มีการกล่าวถึงครั้งแรกของ “ไบมะเตือ” ซึ่งอาดัมใช้ปกปิดความบาปและการเปลือยกาย ด้วยความพยายามของเขาเอง ไบมะเตือพูดถึงความชอบธรรมของตนเอง การปฏิเสธไม่ยอมรับการเยียวรักษาของพระเจ้าและความพยายามที่จะให้ตนเองชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้า นี่เป็นความหมายของคำว่า ไบมะเตือ ทุกที่ที่กล่าวถึงภายหลังในพระคัมภีร์ เช่นครั้งสุดท้ายที่กล่าวถึงไบมะเตือโดยพระเยซูในมัทธิว 21 และมาระโก 11 และ 13 ซึ่งเราพบว่าต้นมะเดื่อมีแต่ใบไม่มีผล พระเยซูสาปต้นไม้และมันก็เหี่ยวเฉาไป

การที่จะเข้าใจการกระทำของพระเยซู เราต้องนึกถึงกฎของการกล่าวถึงครั้งแรก โดยหันไปดูปฐมกาล 3 ไบมะเตือ แสดงถึงการที่คนไม่ยอมรับการเยียวรักษาของพระเจ้า และความพยายามที่จะทำตนเองให้เป็นคนชอบธรรม

ต้นมะเดื่อแสดงถึงชาติอิสราเอลที่ชอบธรรมด้วยตนเอง ซึ่งได้ปฏิเสธพระเยซู เขาปฏิเสธพระองค์ในฐานะกษัตริย์ และไม่ยอมรับแผนการแห่งความรอดจากบาปของพระองค์ เขาพยายามเป็นผู้ชอบธรรม โดยความพยายามของเขาเอง

กฎแห่งการซ้ำซ้อน

พระคัมภีร์ทั้งเล่มได้รับการดลใจ ไม่มีตอนใดเลยที่ไม่จำเป็น ทุกคำได้รับการดลใจและจำเป็นทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อมีสิ่งใดถูกกล่าวซ้ำในพระคัมภีร์ จึงมีความหมายถึงการเน้น หมายความว่าความจริงนี้ มีความสำคัญพิเศษ จึงต้องมีการพูดซ้ำ

กฎแห่งการซ้ำซ้อน หมายความว่าเมื่อบางสิ่งถูกกล่าวซ้ำในพระคัมภีร์ สิ่งนั้นสำคัญมากและต้องการให้เราสนใจเป็นพิเศษ

ยอห์น บทที่ 3 เป็นตัวอย่างแสดงถึงกฎนี้ พระเยซูบอกนิโคเดมัสถึงความจำเป็นของประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่ และกล่าวซ้ำ 3 ครั้ง

ยอห์น 3.3 ยอห์น 3.5 ยอห์น 3.7

จำไว้ว่าเมื่อใดที่พระคัมภีร์กล่าวซ้ำ เป็นวิธีการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะพูดว่า “หยุดก่อนและดูที่ตรงนี้” จึงสำคัญมากที่คุณจะต้องเข้าใจข้อความเช่นนี้พูดถึงอะไรและแปลความหมายให้ถูกต้อง

กฎแห่งการเปิดเผยที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้น

กฎนี้ได้แสดงไว้ชัดเจนในพระคัมภีร์

“ท่านทั้งหลายต้องเข้าใจข้อนี้ก่อน คือ ผู้หนึ่งผู้ใดจะตีความหมายคำของผู้เผยพระ

วจนะในพระคัมภีร์เอาเองไม่ได้”

2 เปโตร 1.20

กฎนี้มีอยู่ว่า ความจริงทั้งหมดของพระวจนะของพระเจ้าในเรื่องใดก็ตาม จะต้องไม่นำข้อความเดียว ๆ มารวมเข้าด้วยกัน เราต้องพิจารณาถึงการเปิดเผยที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นของพระคัมภีร์ทั้งหมดที่กล่าวถึงความจริง หมายความว่า คุณต้องสะสมสิ่งที่พระคัมภีร์สอนทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จึงจะแปลความหมายได้ถูกต้อง นี่จึงเป็นเหตุที่กฎนี้เรียกว่ากฎแห่งการเปิดเผยที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น คุณไม่อาจจะวางรากฐานหลักข้อเชื่อคำสอนหรือความเชื่อบนข้อพระคัมภีร์ใด ๆ ไม่ก็ข้อในเรื่องนั้น ๆ คุณต้องศึกษาต่อไปจนการแปลความหมายของคุณเข้ากันได้กับพระคัมภีร์ทั้งหมด

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ
_____
_____
2. คำว่า “แบ่งพระวจนะของพระเจ้าอย่างถูกต้อง” หมายถึงอะไร
_____
3. การดลใจทางคำพูดในพระคัมภีร์หมายถึงอะไร?
_____
4. การดลใจเต็มทีในพระคัมภีร์หมายถึงอะไร?
_____
5. จงบอกกฎแห่งการแปลความหมายซึ่งอธิบายในบทนี้ และบอกสั้นๆว่า แต่ละกฎหมายถึงอะไร?
  1. กฎ _____
หมายถึง _____
_____
  2. กฎ _____
หมายถึง _____
_____
  3. กฎ _____
หมายถึง _____
_____
  4. กฎ _____
หมายถึง _____
_____
  5. กฎ _____
หมายถึง _____
_____
  6. กฎ _____
หมายถึง _____
_____

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. “จงอุตส่าห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้วเป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” 2 ทิโมธี 2.15
2. หมายความว่าเราเข้าใจว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องอะไรแก่ใคร เราต้องแปลความหมายและนำความหมายมาใช้ให้ถูกต้อง
3. การดลใจทางคำพูดหมายถึง ทุกคำในต้นฉบับเดิมได้รับการดลใจจากพระเจ้า
4. การดลใจเต็มทีในพระคัมภีร์ หมายถึง การดลใจทุกตอนของพระคัมภีร์ ซึ่งตรงข้ามกับการดลใจบางส่วน
5. กฎและการอธิบายมีดังนี้
  1. กฎของสิทธิอำนาจจากสวรรค์ เรายอมรับพระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสุดท้ายเพราะว่าได้รับการดลใจจากพระเจ้า
  2. กฎของการแปลความหมายตามตัวอักษร พระคัมภีร์หมายความว่าตามที่เขียน
  3. กฎของการพิจารณาตามเนื้อความ ข้อพระคัมภีร์แต่ละข้อจะต้องศึกษาให้สัมพันธ์กับเนื้อความตอนนั้น ๆ
  4. กฎของการเอ่ยถึงครั้งแรก ครั้งแรกที่คำ วลี วัตถุ หรือเหตุการณ์ได้รับการกล่าวถึงในพระคัมภีร์จะเป็นกฎแจปสู่ความหมายในข้อความอื่นที่ใช้คำเหล่านี้ในพระคัมภีร์
  5. กฎแห่งการซ้ำซ้อน เมื่อบางสิ่งถูกกล่าวซ้ำในพระคัมภีร์ จำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก
  6. กฎของการเปิดเผยที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เราต้องไม่นำข้อความโดด ๆ จากความจริงทั้งหมดแห่งพระวจนะในเรื่องใดก็ตามมารวมเข้าด้วยกัน เราต้องพิจารณาถึงการเปิดเผยที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นจากที่พระคัมภีร์ทั้งหมดกล่าวเกี่ยวกับความจริงนั้น ๆ